

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **F. A. R.**, zastoupen Mgr. Tomášem Ferencem, advokátem v Praze 5, Nádražní 58/110, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem Praha 1, nábr. Ludvíka Svobody 1222/12, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného čj. 142/2009-160-SPR/3 ze dne 26.2.2009,

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se včas podanou žalobou dne 16.4.2009 domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva dopravy čj. 142/2009-160-SPR/3 ze dne 26.2.2009, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy čj. S-MHMP 427696/2007 ze dne 24.10.2008 o námitkách proti záznamu provedeném ke dni 5.9.2007 o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

Magistrát hl. m. Prahy rozhodnutím čj. S-MHMP 427696/2007 ze dne 24.10.2008 zamítnul námitky žalobce jako neodůvodněné a potvrdil provedený záznam dosažení 12 bodů ke dni 5.9.2007.

V odůvodnění svého rozhodnutí potom uvedl, že tak postupoval na základě těchto podkladů:

1. „Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek ze dne 19. srpna 2006, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení“, orgánu Policie České republiky, Obvodní ředitelství Praha IV, Dopravní inspektorát, Praha 10, čj. ORTV-645/DI-BP-2006, ze dne 21.8.2006, na jehož základě byly zaznamenány jmenovanému do karty řidiče za 1 přestupek 3 body, za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, (překročení povolené rychlosti);
2. „Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek ze dne 26. prosince 2006, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení“, orgánu Policie České republiky, Obvodní ředitelství Praha I, Dopravní inspektorát, Praha 1, čj. ORI-30/HS-BP-2007, ze dne 3.1.2007, na jehož základě byl zaznamenán jmenovanému do karty řidiče za 1 přestupek 1 bod, za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. 1) zákona o přestupcích (porušení zákazové nebo příkazové značky);
3. „Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek ze dne 26. prosince 2006, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení“, orgánu Policie České republiky, Správa hl. m. Prahy, pohotovostní motorizovaná jednotka, Praha 8, čj. PSP-264/PM3-BP-2006, ze dne 27.12.2006, na jehož základě byly zaznamenány jmenovanému do karty řidiče za 1 přestupek 3 body, za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o přestupcích (držení mobilního telefonu při řízení motorového vozidla);
4. „Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek ze dne 9. dubna 2007, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení“, orgánu Policie ČR, Obvodní ředitelství Praha II, Místní oddělení Zličín, Praha 5, čj. ORII-11367/Př-17-2007, ze dne 10.4.2007, na jehož základě byly zaznamenány jmenovanému do karty řidiče za 1 přestupek 3 body, za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. 1) zákona o přestupcích (držení mobilního telefonu při řízení motorového vozidla);
5. „Hlášení o uložení sankcí za přestupek ze dne 28. března 2007“ - Příkaz o uložení pokuty orgánu Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravních přestupků, odd. správního řízení I, Praha 1, čj. S-MHMP 194153/2007, ze dne 11.6.2007, na jehož základě bylo zaznamenáno jmenovanému do karty řidiče za 1 přestupek 5 bodů, za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o přestupcích (překročení povolené rychlosti);
6. „Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek ze dne 6. května 2008, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení“, orgánu Policie České republiky, Správa hl. m. Prahy, Dopravní inspektorát, Praha 4, čj. PSP-3763/DI-1-BP-2008, ze dne 7.5.2008, na jehož základě byly zaznamenány jmenovanému do karty řidiče za 1 přestupek 5 bodů, za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o přestupcích (nezastavení na signál s červeným světlem „Stůj“).

Žalobce podal dne 2.10.2008 správnímu orgánu prvního stupně vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí, v němž zpochybnil, že by se dopustil ve dnech 19.8.2006, 26.12.2006 a 9.4.2006 přestupků. Namítal, že součástí spisu nejsou útržky pokutových bloků a v jednotlivých oznámeních není uvedeno číslo osobního dokladu řidiče, řidičského průkazu, či jiného obdobného dokladu, prokazujícího jeho přítomnost na daném místě.

Následně dne 24.10.2008 vydal tento správní orgán rozhodnutí čj. MHMP 706264/2008, sp. zn. S-MHMP 427696/2007, kterým podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu námítky žalobce jako nedůvodné zamítl a provedený záznam 12 bodů ke dni 5.9.2008 potvrdil. Správní orgán v rámci předání věci odvolacímu orgánu zjistil, že při zpracování odůvodnění napadeného rozhodnutí došlo k pochybení, které vyhodnotil jako

písařskou chybu a své rozhodnutí o námitkách usnesením čj. S-MHMP 302703/2008, které nabylo právní moci dne 3.2.2009, opravil v hlášení o uložené sankci za přestupek, uvedeném v části odůvodnění napadeného rozhodnutí pod bodem 5. V zákonné lhůtě žalobce napadl rozhodnutí o námitkách odvoláním.

Žalovaný správní orgán toto odvolání žalobou napadeným rozhodnutím zamítnul s tím, že odvolatel ve všech svých podáních, včetně odvolání, především zdůrazňoval, že se přestupků evidovaných v registru řidičů nedopustil, nepřipustně směšoval dvě různá, na sobě nezávislá řízení. Pravomocně ukončená řízení o přestupcích, za které mu byly uloženy sankce a řízení o námitkách, vedené správním orgánem příslušným k vedení registru řidičů. Tedy zcela jiným správním orgánem, než který sankce za přestupky uložil.

Podle § 123b zákona o silničním provozu zaznamenaná příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v registru řidičů stanovený počet bodů ke dni uložení pokuty v blokovém řízení nebo nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek nebo trestu za trestný čin. To se stalo na základě výše uvedených oznámení o přestupcích. Je-li o přestupku pravomocně rozhodnuto, nepřísluší správnímu orgánu, příslušnému k vedení registru řidičů, žádná úvaha o tom, zda odpovídající počet bodů zaznamenaná či nikoli, ale musí pouze provést záznam tak, aby odpovídal oznámenému rozhodnutí a příloze k zákonu o silničním provozu.

Odvolatel především namítal, že oznámení o uložených pokutách nejsou spolehlivým dokladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče, protože v nich kromě jména, příjmení, adresy trvalého pobytu nejsou uvedeny žádné jiné identifikační údaje, které by odstranily pochybnosti o tom, zda osobou, které byly sankce uloženy, je skutečně odvolatel. K tomu žalovaný uvedl, že ztotožnění řidiče, případně identifikace vozidla je věcí řízení o přestupku a nikoliv řízení o námitkách, které provádí zcela jiný správní orgán. Pro účely záznamu přestupků a odpovídajícího bodového hodnocení v registru řidičů jsou identifikační údaje obsažené v oznámeních o přestupcích naprosto dostatečné.

Podle § 123b odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu (ve znění do 31.12.2008), zaznamenaná řidiči motorového vozidla, kterému byla za jednání zařazené dohodového hodnocení pravomocně uložena sankce za přestupek, příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v registru řidičů stanovený počet bodů ke dni uložení pokuty v blokovém řízení nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo doručeno oznámení policie nebo obecní policie o uložení pokuty v blokovém řízení a jednání zařazené do bodového hodnocení. K postupu správního orgánu, který vede registr řidičů, se nic nezměnilo ani po novele citovaného zákona, účinné od 1. ledna 2009.

Z uvedeného vyplývá, že není povinností (a není ani v kompetenci) správního orgánu, který vede registr řidičů (a ani odvolacího orgánu v rámci řízení o námitkách) zkoumat doklady, prokazující, že skutečně k přestupku došlo, jak navrhuje odvolatel. Z toho důvodu nemohlo být vyhověno návrhům odvolatele, jak je vznáší ve svém odvolání. Žalovaný tedy nepřijal námitku odvolatele, že rozhodnutí o námitkách nebylo vydáno na základě spolehlivých dokladů. Pokud měl odvolatel pochybnosti o tom, že se přestupků skutečně dopustil, měl možnost požádat příslušný orgán, který o přestupku rozhodl, o provedení přezkumného řízení. Toto za něj učinil až správní orgán prvního stupně, který vydal usnesení, jimiž část námitek týkající se věci přestupků postoupil. Skutečnosti týkající se

pravomocně ukončeného řízení o přestupcích jsou tedy v řízení o námitkách proti záznamů bodů zcela irelevantní a správní orgán, který vede registr řidičů a ani odvolací orgán, který rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí, kterým byly námitky zamítnuty a záznam bodů potvrzen, se jimi nemůže zabývat. Tyto podněty k provedení přezkumného řízení se však týkají zcela jiných, pravomocně ukončených řízení o přestupcích a jejich podání nemůže mít žádný vliv na řízení o námitkách o dosažení 12 bodů. Z toho důvodu odvolací orgán nemohl přijmout požadavek odvolatele opravit údaje v registru řidičů tak, aby panu F. A. R. byly všechny evidované body vymazány.

K námitce ohledně protiústavnosti právní úpravy, podle které jsou řidiči po sankci za přestupek zaznamenány ještě body, které mohou v konečném důsledku vést k pozbytí řidičského oprávnění a tedy prakticky stejné sankci, jako předpokládá zákon o přestupcích, žalovaný konstatoval, že záznam bodů, a případně pozbytí řidičského oprávnění po dosažení stanovené hranice, nelze považovat za sankce, neboť se jedná o soubor administrativních opatření, které na rozdíl od jednotlivých sankčních řízení, umožňuje sledovat dlouhodobě chování řidiče, a v případě, že řidič svým opakovaným porušováním pravidel ohrožuje bezpečnost silničního provozu, tohoto řidiče na určitou dobu z provozu vyloučit. Tato povaha systému bodového hodnocení zcela jednoznačně vyplývá z důvodové zprávy k zákonu, kterým byl tento systém do zákona o silničním provozu doplněn.

Žalovaný uzavřel s tím, že rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odbor dopravně správních agend, čj.: MHMP 706264/2008, sp. zn. S-MHMP 427696/2007, ze dne 24.10.2008, bylo vydáno v souladu s platnou právní úpravou. Pan F. A. R. ve svém odvolání neuvedl žádné důvody, které by vedly ke zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a namítal závažná procesní pochybení, když žalovaný ignoroval námitky žalobce ohledně nedostatků jednotlivých oznámení o přestupcích, které mu byly doručovány ze strany policejních orgánů.

Dále žalobce namítal nesprávnost správního rozhodnutí z důvodu nesprávného právního posouzení a nesprávného a neúplného zjištění a posouzení skutkového stavu a jednotlivých důkazů. Uváděl, že si není vědom toho, že by se opakovaně dopouštěl dopravních přestupků, jak to vyplývá z jeho katy řidiče.

Namítal dvojí trestání za tutéž věc, když vedle sankce za přestupek mu byla udělena i sankce v podobě odebrání řidičského oprávnění při naplnění určitého počtu bodů.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 20.7.2009 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 26.2.2009.

Městský soud v Praze rozhodl ve věci bez nařízení jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně dne 20.8.2009 vyslovil souhlas, zatímco žalovaný se k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního nevyjádřil.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 123b odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, ve znění do 31.12.2008, řidiči motorového vozidla, kterému byla za jednání zařazené do bodového hodnocení pravomocně uložena sankce za přestupek nebo trest za trestný čin, zaznamenaná příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v registru řidičů stanovený počet bodů ke dni uložení pokuty v blokovém řízení nebo nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek nebo trestu za trestný čin. Záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo doručeno oznámení policie nebo obecní policie o uložení pokuty v blokovém řízení za jednání zařazené do bodového hodnocení,

Podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu, ve znění do 31.12.2008, příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností oznámí policie nebo obecní policie uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení, nejpozději do 3 pracovních dnů ode dne uložení pokuty, obecní úřad obce s rozšířenou působností uložení sankce za přestupek, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení, nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku, orgán příslušný k projednání přestupku podle jiného zákona než zákona o přestupcích za přestupek, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení, nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku a soud uložení trestu za trestný čin, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení, nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne nabytí právní moci rozsudku.

Podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu, ve znění do 31.12.2008, příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.

Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, ve znění do 31.12.2008, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 39/2010-76 oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 19/2009-93 z ustanovení § 123a zákona o silničním provozu lze dovodit, že systém bodového hodnocení řidičů nepředstavuje nepřipustné prolomení zásady non bis in idem, neboť nejde o sankční, nýbrž o administrativní opatření. Sleduje se jím kázeň řidičů; hrozbou dosažení maximální hranice dvanácti bodů, po které následuje odebrání řidičského oprávnění, působí na řidiče preventivně nápravně. Ustanovení § 123c odst. 2 tohoto zákona upravuje záznam bodů v situaci, kdy řidič spáchá jedním skutkem více přestupků či trestných činů. V takovém případě se zaznamená počet bodů pro nejzávažnější z nich. Spáchá-li řidič více deliktů více jednotlivými skutky, zaznamenají se body za každý skutek zvlášť dle § 123b odst. 1 citovaného zákona. Lhůta uvedená v § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu je lhůtou pořádkovou určenou pro styk správních orgánů navzájem. Její nedodržení nemá žádný vliv vůči fyzickým osobám navenek.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 8 As 23/2010–89 negativním důsledkem opakovaného porušování předpisů o provozu na pozemních komunikacích je dosažení 12 bodů a pozbytí odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla (§ 123c zákona o silničním provozu). K opětovnému nabytí této způsobilosti může dojít pouze postupem dle § 123c tohoto zákona, tedy uplynutím jednoho roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění a prokázáním, že se žadatel podrobil přezkoušení z odborné způsobilosti. Takto získaných bodů se již řidič nemůže zbavit řádným chováním, s nímž počítá § 123e odst. 1 uvedeného zákona, byť by v důsledku odkladného účinku podání námitek proti záznamu o dosažení 12 bodů nadále disponoval řidičským oprávněním.

Pokud žalobce namítal závažná procesní pochybení, když žalovaný měl ignorovat jeho námitky ohledně nedostatků jednotlivých oznámení o přestupcích, které mu byly doručovány ze strany policejních orgánů, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Z citovaných ustanovení zákona o silničním provozu vyplývá, že není v kompetenci správního orgánu, který vede registr řidičů (a ani odvolacího orgánu v rámci řízení o námitkách) zkoumat doklady, prokazující, že skutečně k přestupku došlo. Žalobce měl možnost v jednotlivých správních řízeních o namítaných přestupcích uplatnit opravné prostředky řádné (odvolání) i mimořádné (přezkumné řízení, obnova řízení) tak, jak mu to umožňuje správní řád, jakož i správní řád soudní. Z toho důvodu nemohl proto ani nemohl vyhovět návrhům žalobce, jak je vznáší ve svém odvolání a posléze i v podané žalobě. Soud potom musel přisvědčit konstatování, že skutečnosti týkající se pravomocně ukončeného řízení o přestupcích jsou tedy v řízení o námitkách proti záznamům bodů zcela irelevantní a správní orgán, který vede registr řidičů a ani odvolací orgán, který rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí, kterým byly námitky zamítnuty a záznam bodů potvrzen, se jimi nemůže zabývat.

Pokud žalobce namítal nesprávnost správního rozhodnutí z důvodu nesprávného právního posouzení a nesprávného a neúplného zjištění a posouzení skutkového stavu a jednotlivých důkazů, musel soud rovněž tuto námitku jako neodůvodněnou odmítnout.

Ze správního spisu soud zjistil, že všechna inkriminovaná správní řízení byla pravomocně ukončena. Pokud se žalobce dovolával řízení vedeného před Městským soudem v Praze pod sp. zn. 1 Ca 14/2007, musel soud tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou. Městský soud v Praze totiž rozsudkem č.j. 1 Ca 14/2007-15 ze dne 3. září 2009, zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí Ministerstva dopravy č.j. 383/2007-160-SPR/3 ze dne 3.9. 2007 bylo potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravních přestupků, č.j. MHMP 247131/2007/Pe ze dne 11.6. 2007, kterým byl žalobce uznán vinným z porušení ustanovení §

4 písm. b) a § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu za naplnění skutkové podstaty přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle § 22 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích. Za toto jednání byla žalobci dle § 22 odst. 7 citovaného zákona uložena pokuta ve výši 5.000 Kč, dále zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v délce 6 měsíců a současně mu byla podle § 79 odst. 1 a 4 zákona o přestupku v souladu s § 1 odst. 1 vyhlášky č 231/1996 Sb. uložena povinnost uhradit náklady řízení v částce 1.000 Kč.

Soud měl v této věci za prokázané, že žalovaný si opatřil potřebné podklady pro rozhodnutí, když rozhodoval na podkladě celého správního spisu a zabýval se i odvolacími důvody žalobce. Žalovaný i správní orgán prvního stupně dospěly k závěru, že žalobce naplnil skutkovou podstatu přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o přestupcích. Soud po prostudování správního spisu je názoru téhož, neboť formální znaky přestupku byly evidentně splněny. Žalobci bylo prokázáno, že dne 28.3.2007 okolo 20.11 hod řídil vozidlo tovární značky Mercedes S 350, SPZ 5A4 8666 v Praze 4 po Podolském nábřeží, ve směru jízdy od ulice Podolské k ulici Jeremenkově. Při průjezdu stanovištěm radaru poblíž hotelu Racek byla žalobci radarem AD9C naměřena nepovolená rychlost jízdy 103km/h, ačkoliv v místě je povolena rychlost jízdy nejvýše 50 km/h.

Městský soud v Praze se stejně jako ve věci sp. zn. 1 Ca 14/2007 ani v inkriminované věci nemohl neztotožnit s námitkou žalobce, týkající se nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci a nesprávného právního posouzení jeho přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle zákona o přestupcích.

Rozhodnutí o výši sankce v přestupkovém řízení je na správním uvážení správního orgánu, a soud toto uvážení přezkoumává jen z hlediska jeho zákonnosti. Nicméně v tomto soudním řízení nebylo jeho předmětem, zda správní orgán v přestupkovém řízení přihlédl ke všem okolnostem případu a své rozhodnutí o uložení sankce řádně odůvodnil. V inkriminované věci vedl správní orgán řízení podle § 123b zákona o silničním provozu o oznámení dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení v registru řidičů. Koneckonců Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku čj. 8 As 23/2010–89 mj. konstatoval, že negativním důsledkem opakovaného porušování předpisů o provozu na pozemních komunikacích je dosažení 12 bodů a pozbytí odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla, přičemž k opětovnému nabytí této způsobilosti může dojít pouze postupem dle § 123c tohoto zákona, tedy uplynutím jednoho roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění a prokázáním, že se žadatel podrobil přezkoušení z odborné způsobilosti.

Pokud žalobce namítal porušení zásady ne bis in idem, když napadeným rozhodnutím vedle sankce za přestupek mu byla udělena i sankce v podobě odebrání řidičského oprávnění při naplnění určitého počtu bodů, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.

Městský soud v Praze musel v této souvislosti odkázat na závěry publikovaného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové čj. 30 Ca 174/2008-25, který rozhodoval i

identické věci a podle něhož pozbytí řidičského oprávnění podle § 123c odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, je sankcí za opakované páchaní přestupků sui generis za speciální recidivu. Nejedná se tak o trest za původní (předchozí) jednotlivá protiprávní jednání, a proto ani nemůže jít o opakovaný postih ve smyslu čl. 4 bodu 1. Protokolu č. 7 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, sjednané v Římě dne 4. listopadu 1950, podle něhož *nikdo nemůže být stíhán nebo potrestán v trestním řízení podléhajícím pravomoci téhož státu za trestný čin, za který již byl osvobozen nebo odsouzen konečným rozsudkem podle zákona a trestního řádu tohoto státu*. Ve světle tohoto ustanovení ale žalobce není trestán opakovaně za totéž jednání, za které již byl potrestán. Žalobci totiž byly v minulosti uloženy pokuty za jednotlivé přestupky a sankce za přestupek ve formě zákazu činnosti, řidičské oprávnění však pozbyl proto, že se dopustil celé řady přestupků a dosáhl počtu dvanácti bodů v registru řidičů. Pozbytí řidičského oprávnění je tak sankcí za opakované páchaní přestupků na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, a je tedy sankcí sui generis za speciální recidivu. Nejedná se tudíž o trest za původní (jednotlivá) protispolečenská jednání, a proto ani nemůže jít o opakovaný postih ve smyslu článku 4 bodu 1. Protokolu č. 7 k Úmluvě.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu náklady nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. února 2013

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení: Kotlanová